

رئیس سازمان هواشناسی گفت: تا نیمه فروردین بارندگی از حد نرمال بیشتر است اما در ادامه سال زراعی شاهد کم بارشی و خشکسالی خواهیم بود.به گزارش مهر، داود پرهیزگار در نشست خبری پایان سال این سازمان ضمن ارائه پیش بینی فصلی هواشناسی کشور، اظهارداشت: از حالا تا نیمه فروردین ماه بارندگی در حد نرمال و در نیمه غربی کشور بیش از میزان نرمال خواهد بود.افزود:از نیمه دوم فروردین تا نیمه اردیبهشت ماه بارش ها کم می شود و حتی در نیمه غربی ها کمتر از حد نرمال خواهد بود و در باقی مانده بهار بارش ها در حد نرمال همان بازه زمانی پیش بینی شده است.رئیس سازمان هواشناسی درباره وضعیت دمای کشور در ماه های پیش رو گفت: دما در نیمه اول فروردین ماه یک درجه پایین تر از دمای نرمال هر منطقه و در نیمه دوم فروردین تا نیمه اردیبهشت در حدود دمای نرمال خواهد بود.او تصریح کرد: در تهران بارش ها نرمال است اما شاهد کم بارشی ۴.۵ درصد تا ۱۰ درصد تا پایان سال زراعی جاری نوسان خواهد داشت.

ضرورت نقدپذیری و گریز از انتقاد

عوامل انفعال فکری و عملی در جامعه

ایجاد نظمی که به تداوم سیاست‌های نادرست نظام مسلط کمک‌می‌کند.

■ **وقتی تسلیم شرایط می شویم**

به تدریج به‌جای قوام یافتن عقل انتقادی نوعی دیدگاه زندانه در غالب افراد جامعه ظهور و بروز می‌کند که براساس آن، افراد اکثراً منفعل هستند، تسلیم شرایط می‌شوند و باورش‌شان تبدیل به «خواهی نشوی رسوا هم‌رنگ جماعت شو» می‌شود. از یک سو از وضع موجود می‌الند و نق می‌زنند و گله و شکایت می‌کنند و از سوی دیگر ماسک رضایت‌مندی بر چهره می‌زنند و رفتاری دموکرات را تبلیغ می‌کنند. به همین دلیل از کوچکترین نقدی برآشفته می‌شوند. ساخت خود، گروه، انجمن و دوستان خود را غیرقابل نقد پنداشته و با یک وحدت‌درون گروهی علیه نقاد می‌شورند و از سر خشم منتقد را می‌کوبند و با جوسازی و افزودن بر تعداد «خودی‌ها» منتقد غیر خودی را بر نمی‌تابند.

■ **قوای پویایی مدموم است!**

احتمالا هر کدام از ما، در دوران کودکی و نوجوانی طی کنش و واکنشی، برخوردی را تجربه کرده‌ایم که در آن از بزرگ‌ترها شنیده‌ایم: «باید توری بزرگ‌ترها ایستاد» و همچنین یادگرفته‌ایم مسائل را ریش سفیدان و بزرگ‌ترها حل کنند. اگر حرف‌شنوی نداشته و این‌گونه عمل نکرده‌ایم به‌فرزند «پرو» و «هی‌آدب» توصیف شده‌ایم. همچنین شاید تمام عمر، صرفاً برای همین یک مورد، در نبرد با یکدیگر به‌سر برنداو چه بلبشویی می‌شود دنیا آن‌گاه که هر کس، بر سر هر چیز و ناچیزی، با دیگران در ستیز باشد. اما آیا مولای(ع) جامعه را صحنه ستیز می‌خواهد و انسان‌ها را به ستیز بر سر هر چیز و ناچیز فرا می‌خواند؟ آریا از نظر آن بزرگوار، جامعه صحنه کمین و صید و رهنوی قاپیدن و چاپیدن و ربودن و بازستاندن است؟ قطعاً چنین نیست. عقل سلیم می‌گوید که چنین دستوری برای زمان خاص و شرایط ویژه‌ای باید باشد چونان نسخه‌ای ویژه برای مقابله با مرضی ویژه!

مگر می‌شود هر نسخه‌ای را هر زمانی برای هر کسی تجویز کرد؟ در یک جامعه سالم، هر کسی حقوقی دارد و وظایفی. در جامعه‌ای که شهروندانش با تکالیف انسانی قطعاً چنین نیست. عقل سلیم می‌گوید که چنین دستوری برای زمان خاص و شرایط ویژه‌ای باید باشد چونان نسخه‌ای ویژه برای مقابله با مرضی ویژه! مگر می‌شود هر نسخه‌ای را هر زمانی برای هر کسی تجویز کرد؟ در یک جامعه سالم، هر کسی حقوقی دارد و وظایفی. در جامعه‌ای که شهروندانش با تکالیف انسانی قطعاً چنین نیست. عقل سلیم می‌گوید که چنین دستوری برای زمان خاص و شرایط ویژه‌ای باید باشد چونان نسخه‌ای ویژه برای مقابله با مرضی ویژه!

مگر می‌شود هر نسخه‌ای را هر زمانی برای هر کسی تجویز کرد؟ در یک جامعه سالم، هر کسی حقوقی دارد و وظایفی. در جامعه‌ای که شهروندانش با تکالیف انسانی قطعاً چنین نیست. عقل سلیم می‌گوید که چنین دستوری برای زمان خاص و شرایط ویژه‌ای باید باشد چونان نسخه‌ای ویژه برای مقابله با مرضی ویژه!

مگر می‌شود هر نسخه‌ای را هر زمانی برای هر کسی تجویز کرد؟ در یک جامعه سالم، هر کسی حقوقی دارد و وظایفی. در جامعه‌ای که شهروندانش با تکالیف انسانی قطعاً چنین نیست. عقل سلیم می‌گوید که چنین دستوری برای زمان خاص و شرایط ویژه‌ای باید باشد چونان نسخه‌ای ویژه برای مقابله با مرضی ویژه!

مگر می‌شود هر نسخه‌ای را هر زمانی برای هر کسی تجویز کرد؟ در یک جامعه سالم، هر کسی حقوقی دارد و وظایفی. در جامعه‌ای که شهروندانش با تکالیف انسانی قطعاً چنین نیست. عقل سلیم می‌گوید که چنین دستوری برای زمان خاص و شرایط ویژه‌ای باید باشد چونان نسخه‌ای ویژه برای مقابله با مرضی ویژه!

مگر می‌شود هر نسخه‌ای را هر زمانی برای هر کسی تجویز کرد؟ در یک جامعه سالم، هر کسی حقوقی دارد و وظایفی. در جامعه‌ای که شهروندانش با تکالیف انسانی قطعاً چنین نیست. عقل سلیم می‌گوید که چنین دستوری برای زمان خاص و شرایط ویژه‌ای باید باشد چونان نسخه‌ای ویژه برای مقابله با مرضی ویژه!

مگر می‌شود هر نسخه‌ای را هر زمانی برای هر کسی تجویز کرد؟ در یک جامعه سالم، هر کسی حقوقی دارد و وظایفی. در جامعه‌ای که شهروندانش با تکالیف انسانی قطعاً چنین نیست. عقل سلیم می‌گوید که چنین دستوری برای زمان خاص و شرایط ویژه‌ای باید باشد چونان نسخه‌ای ویژه برای مقابله با مرضی ویژه!

نگاه می‌کنیم و دوستش داریم اما با آینه واقعی(انتقاد و خودشناسی) از خود چگونه‌ایم؟ تا چه اندازه می‌توانیم ببذیریم که انتقاد، انتقاداست واصطلاحاتی نظیر «سازنده»، «خالق»، «منصفانه»، «دوستانه» و … که به عنوان صفات انتقاد رایج شده‌اند، کلیشه‌هایی هستند که در فرهنگ عمومی در اصل به سرپوشی برای تخریب انتقاد و تضعیف عقل انتقادی تبدیل شده‌اند و بر همین اساس شوربختانه کم‌نیستند مسئولانی که بجای آن‌که دیگران نقدشان کنند خود به نقد خویش‌شن پرداخته و در صورت صلاح‌دید به نمایش آن در منظر افکار عمومی نیز می‌پردازند. در واقع آن‌ها بدین‌گونه با نوعی فرار به جلو و گریز از پاسخگویی دست‌پیش می‌گیرند تا پس‌نیافتند. آنان در واقع می‌کشند تا شکل عملشان نزد افکار عمومی جامعه، مثبت جلوه کرده و با صفاتی نظیر صادق، فروتن، بزر گوار و … شناخته شوند.

■ **وقتی منفعل می‌شویم**

در فرهنگ عمومی جامعه، مثل‌هایی نظیر «آب زیر کا» یا «هار زیربافه» و نظایر آن را احتمالاً هر کدام از ما بارها شنیده و به‌کار برده‌ایم. این مثل‌ها همه نشأت‌گرفته‌از: اجماع کلی افراد جامعه بر این نکته است که تا فرد منتقد خلع سلاح کرده، همه به افرادی منفعل تبدیل شویم و انتقادگریزی فردی خود را در یک جامعه سودازده منفعل و تسلیم، ذوب کنیم. چراکه به قول مصطفی ملکیان «ما همگی در حال فیلم بازی‌کردن هستیم، همه ما در باطن خودمان چیزهایی می‌گذرد و در ظاهرمان چیزهایی دیگر جریان پیدا می‌کند. بین بود و نمود ما، بین وجود ما و ظهور ما و بین کمون و بروز ما یک شکاف جدی وجود دارد.» این شکل فردیت، جامعه‌ای نیز همانند این شکل می‌دهد که دچار همان شکاف جدی ملت-دولت است. شوربختانه اکثریت ملت از نظام یا سیستم حاکم انتقاد نمی‌کند و همان‌طور که در برخورد‌های روزانه، از مخالف خود به غیبت پاد می‌کند، از سیستم حاکم نیز به صورت پیج‌های خانوادگی و خیابانی و نچواهی در گوشی، بدون انعکاس آن در مسئولان، غیبت می‌کند و توقع دارد مسئولان نیز جهت رفع آن کوشا باشند!

■ **وقتی انتقاد به محاق می‌رود**

واقعیت اینست که تا زمانی که ما خود پلیس و ناظر هنجارها و ناهنجاری‌های جامعه و کار خود و دیگران نباشیم، نباید‌منظر تغییری بزرگ باشیم.

اکنون ما چگونه‌ایم؟ چقدر انتقادپذیر هستیم؟ چقدر انتقادکننده هستیم؟ ما یا پنهان(پرسونای) اجتماعی خود را

یاخته‌ای در پیکر جامعه یا تافته‌ای جدا تافته از آن!

آیا حق گرفتنی است؟

جاییکه کارفرمایانش طمع در حق کارگانش دارند و تا می‌توانند از آن‌ها می‌برند و می‌زنند، جایی که تلواگانش چشم بر دستان نهی تاتوانان دارند و از دستان خالی آنان نیز توشه برمی‌گیرند، جایی که آگاهانش در پی اغفال بی‌خبران‌اند و اگر بخش‌شان مدد کند، بر خاک سپاهشان می‌نشانند و به جهنم فقرشان می‌کشانند و بالاخره جایی که شهروندانش قدر یک یاخته شعور زیست اجتماعی ندارند و در پیکر جامعه‌ای که به آن تلقف دارند، همدیگر را به رسمیت نمی‌شناسند و یا در حریم هم می‌گذارند!

در یک جامعه سالم که با حاکمیت یک نظام سالم و با تدبیر حاکمان سالم اداره می‌شود، حق گرفتنی نیست! بلکه عطا کردنی و عطا شدنی و به راحتی دست یافتنی، است. حق یک پدیدهٔ ستیال است که در هر سیستم سالم و تندرستی به سوی هر ذرهٔ ذی‌حقی، خود به خود جاری هست.

در یک پیکر زنده سالم، هر یاخته و عضو و اندامی در جایگاه متناسب خود قرار گرفته و هماهنگ با سایر اجزاء و اعضاء انجام وظیفه می‌کند و بی هیچ چالشی به هر آن چه حش هستت می‌رسد و هیچ عضو و اندامی دغدغهٔ آب و غذا و هوا نداشته و دنبال حق خویش نمی‌دود!

سر، در مقابل دست و پا به خاطر لقمه‌ای غذا سر تعظیم فرود نمی‌آورد، پا، به‌خاطر تحمل بار پیکر، از هیچ عضوی اخادی و سهم خواهی نمی‌کند. چشم، از معده، آلتماش غذا و از ریه‌ها تنهای نمی‌کند. دست، بر معده نمی‌شورد و برای ستاندن حق خود چماق بر نمی‌گیرد. مغز و قلب و قلسوه و کبد، برای دریافت حق‌السهم خود لابی‌گری نمی‌کنند. دهان و مری و معده و روده که مجاری ترانزیت آب و غذا هستند، احتکار و اختلاس نمی‌کنند. ریه‌ها که مرکز مبادله هوا بین محیط داخل و خارج‌اند دنبال مجرا و روزنه برای رانت‌خواری بر نمی‌آیند. ۷۵ تریلیون یاخته که جمعیت ساکن در جای جای جغرافیای بدن آدمی‌اند و در مسیرهای باریک و تاریک و بن بست مویری – به طول

دستگیری ۱۳۸۹ مرد و ۴۸ زن در چهارشنبه‌سوری

داشته است ولی در سرتق دوچرخه رشد ۵ درصدی و در سرتق احشام شاهد رشد ۲۵ درصدی بوده‌ایم.

رئیس پلیس پیشگیری ناجا افزود: پلیس در ۶۳ درصد از مأموریت‌ها در کمتر از ده دقیقه در محل حادثه حضور داشته است و در زمان وقوع جرائم خشن در ۸۰ درصد از پرونده‌ها پلیس کمتر از ده دقیقه بعد از اعلام حادثه در محل حادثه حضور یافته است.سردار شرفی با بیان این‌که آمارها میانگین کل کشور است، گفت: آمارها، در تهران در برخی شاخص‌ها متفاوت است.

او همچنین از رصد رفتار مأموران کلاتری‌ها و اپراتورهای

www.hamdelidaily.ir
پنجشنبه ۲۶ اسفند ۱۳۹۵
سال سوم ■ شماره ۵۶۲

در شھر

پاسخ به ابهامات انفجار پلاسکو

رئیس دانشگاه تربیت مدرس و رئیس هیات ویژه گزارش ملی بررسی حادثه پلاسکو به ابهامات انفجار پلاسکو پاسخ داد.

به گزارش ایسنا، محمدتقی احمدی در نشست خبری، گفت: فروریزش ساختمان در سه مرحله بود و مرحله اول در سقف طبقات دهم و یازدهم به صورت محدود در سمت شمال ساختمان، مرحله دوم حدود یک ساعت بعد، فروریزش نیمه شمالی ساختمان از بالاترین طبقات تا همکف به صورت سریع و نهایتاً فروریزش باقی مانده ساختمان حدود بیست دقیقه بعد.

او گفت: شروع آتش بر اثر یک سهل انگاری در واحد ۱۰-۱۲ و فروشگاهی به نام نسترن آغاز شده و این مساله با تأخیر به آتش‌نشانی اطلاع رسانی شده بود و با توجه به مواد اشتعال زا سریع گسترش یافته بود و این شروع تقریباً قطعی به نظر می‌رسد. اما جزئیاتش که عمدی بوده یا سسهوی و … بماند و ما وارد نمی‌شویم تا قوه قضاییه در تحقیقاتش به آن رسیدگی کند.

■ **پاسخ به شبهه انفجار**

او درباره شبهه انفجار ساختمان نیز گفت: در بعضی از عکس‌ها و فیلم‌ها نیز گفته می‌شود که صدها و حساب‌هایی وجود داشته است. از حدود نیم ساعت قبل از ریزش ساختمان صدهایی شبهه انفجار به صورت یکی پس از دیگری شنیده شده و بسیاری از آتش‌نشانان هم این گمان را داشتند که شاید به خاطر کیسول‌های گاز و … بود.

احمدی اظهار کرد: بررسی‌های ما نشان می‌دهد که این صدها در فروریزش دوم و سوم که همراه با پرتاب اشیاء بوده به احتمال قریب به یقین به دلیل سقوط ناگهانی سقف‌ها و رها شدن بخش‌هایی از آنها به روی یکدیگر بوده و چون ساختمان از نظر بار قائم در شرایط عادی نبوده و اضافه بار داشته، با وقوع آتش و نرم شدن فولاد و کاهش تحمل اسکلت فولادی این سقف‌ها به صورت قطعات بزرگ سقوط می‌کردند و صدای برخورد شدید و فشار سنگین ناشی از تراکم هوای بین طبقات به صورت موج انفجار قطعات را از پنجره به بیرون پرتاب می‌کرد. این موضوع امر جدیدی نیست و در بسیاری از فروریزش‌ها دیده شده است، حتی حباب آتشی که از پنجره به بیرون آمد هم قابل توجه است. ضمن اینکه آثار انفجاری هم در این ساختمان یافت نشد.

■ **پلاسکو تا سال ۹۰ بطور کامل بیمه بود**

ریس هیات ویژه گزارش ملی بررسی حادثه پلاسکو با بیان اینکه به ابتکار هیات مدیره پلاسکو این ساختمان تا سال ۹۰ به طور کامل در برابر حریق بیمه بود، گفت: اما از آن سال به بعد شرکت بیمه به دلیل شواهدی که دیده شد، مساله دیگر مسئولیت سازمان‌هایی مانند شهرداری تهران، آتش‌نشانی، مدیریت بحران و … است که در اجرای مسئولیت‌های خود ابهاماتی داشتند و با توجه به آیین نامه‌ها و … ابهاماتی بود که چقدر می‌توانند در این زمینه مؤثر باشند و این نظام ناقص مسولیت پذیری را نشان می‌دهد و اکثر قریب به اتفاق سازمان‌ها احساس دیگری داشتند که سازمان دیگری مسئولیت دارد و امیدواریم نظام مسولیت در آینده شفاف‌تر بیان شود.

او ابراز امیدواری کرد که در نیمه اول ۹۶ گزارش را تقدیم رئیس جمهور کند تا از سوی رئیس جمهور به صورت مفصل مورد استفاده قرار بگیرد. احمدی در پاسخ به سوالی درباره علت حادثه گفت: در مورد علت و اینکه چه کسی با چه مکانیزمی این حادثه را رقم زد ابزاری نداشتیم جز استفاده از صحبت‌های افرادی که آنجا بودند و اخیراً هم قوه قضاییه با استناد به اقرار دو کارگر آن را اعلام کرد که دو کارگر پس از اتصالی سیم برق غیر مجاز ترسیده بودند و فکر می‌کردند می‌توانند با کمک دیگران آن رابطه را قطع کنند و به همین دلیل فرصت طلایی را از دست دادند.

رئیس هیات ویژه گزارش ملی حادثه پلاسکو در پاسخ به سوال ایسنا درباره نحوه مدیریت بحران پس از حادثه و صدور دستور تخلیه آتش‌نشانان گفت: در حال حاضر خیلی نمی‌خواهیم درباره مدیریت بحران و نحوه مدیریت حادثه وارد شویم، اما در گزارش نهایی تمامی این موارد به صورت دقیق و اینفوگرم اعلام خواهد شد.

■ **آتش‌نشان‌ها کمبودهای پلاسکو را با جان خود جبران کردند**
او ادامه داد: اکثر تلفات جانی این حادثه از میان آتش‌نشانان بود، آتش‌نشانان فداکار ما در شرایطی که پله اضطراری و راه فرار و … وجود نداشت از جان خود جانده گشتند و کمبودها را با جان خود جبران کردند. شاید اگر این حادثه در کشور دیگری رخ داده نبود در فداقی پائینی آتش‌نشانان خودشان را نجات می‌دادند اما آتش‌نشانان ما فداکاری کردند. او تصریح کرد: اما در مجموع زمان تخلیه و کنترل جمعیت به صورت موفقیت‌آمیز نتیجه داد.

■ **جزئیات دیدار هیات ویژه پلاسکو با قالیباف**

او در پاسخ به سوال دیگر ایسنا، درباره جزئیات دیدار هیات ویژه با شهردار تهران اظهار کرد: بخاطر گرفتاری‌هایی که شهردار تهران داشتند، این جلسه با تأخیر برگزار شد اما در قضایی صمیمانه برگزار شد و نزدیک به ۲۵ ساعت به طول کشید. شهردار تهران و معاونانش کمال توجه را به گفته رئیس دانشگاه تربیت مدرس، سازمان‌های مردم نهاد فعال در ایشان دریافت کردیم به نتایج بهتری دست یافتیم که در گزارش نهایی اعلام خواهد شد.

او در پاسخ به سوالی دیگر درباره اعلام دو کارگر به عنوان مقصر این حادثه گفت: آن دو نفر خطایی را مرتکب شدند و ممکن است افراد دیگری هم این خطا را مرتکب شده بودند در این ساختمان اما حالا اقدام این‌ها باعث این حادثه شد که باید پاسخگوی مسئولیت و خطای خود باشند اما اگر آن سازمان‌ها و نهادهای مسئولی که در این زمینه مسولیت داشتند، به موقع و به درستی به مسئولیت خود عمل می‌کردند، قطعاً یک آتش سوزی محدود می‌توانست کنترل شده و به یک فاجعه تبدیل نشود.

احمدی با اشاره به بررسی که هیات ویژه در مورد فرهنگ ایمنی با همکاری ایسپا، انجام داده است، گفت: از حدود ۴۶۰۰ واحد، سنجشی انجام شد که نشان داد ۸۱ درصد هیچگونه آموزش ایمنی مشخصی در طول عمر خود ندیده‌اند. حدود ۷۴ درصد مردم به یاد ندارند که از رسانه‌ها اعم از صداوسیما و خبرگزاری‌ها و… برنامه‌های آموزشی دیده باشند. حدود ۶۳ درصد خانه‌ها و واحدهای مسکونی هیچگونه ابزار اطفای حریق را در دسترس ندارند. حدود ۷۶ درصد خانه‌ها ابزار اعلام حریق دارند و تنها ۲۹ درصد واحدهای مسکونی ما کیسول آتش‌نشانی داشته و تنها ۵.۲ درصد واحدهای ما در مجاورت شیلنگ و پاکس آتش‌نشانی قرار دارند.

به گفته رئیس دانشگاه تربیت مدرس، سازمان‌های مردم نهاد فعال در حوزه ایمنی بسیار کم است و حتی رسانه‌ها و مطبوعات هم صفحه‌ها بخشی که به صورت حرفه‌ای به ایمنی بپردازند نداریم و ژورنالیسم ایمنی و حوادث در مطبوعات ما غایب است.

او درباره شرایط ایمنی ساختمان پلاسکو نیز گفت: شرایط پلاسکو با توجه به شرایطی که مهمندان وقت برایش طراحی کرده‌بودند می‌توانست ادامه داشته باشد اما نباید فعالیت و بار آن تغییر می‌کرد.